

DE TWEEDE MAASVLAKTE

De afgelopen jaren liet ik stevast iedere zondagochtend vroeg, weer of geen weer, mijn twee labradors en mezelf uit op de Maasvlakte. Op zoek naar vuursteen en botten. Hetgeen ik aan botten vond was niet veel meer dan slachtafval van koe, paard en varken. Tot ik afgelopen november iets vreemds vond dat ik niet thuis kon brengen. Een hard, plat, schelpachtig voorwerp met 6 vingertjes. Gelukkig was het ook deze keer weer mevr. Alice van Duin van Naturalis die, zoals diverse malen hiervoor, mij uit de droom kon helpen. Het bleek een lamel te zijn van een mammoetkies. Dit was het begin van meerdere vondsten op een nog niet opgespoten stuk strand. Het volgende bot dat ik vond bleek een stuk heupbeen te zijn, ook van een mammoet. Gekscherend gemild dat ik op zoek ging naar een slagtang die ik tot mijn verbazing de week daarop vond. Hoewel niet groot, ongeveer 22 cm, was het ondubbelzinnig een stuk

Door mijn werkzaamheden aan boord van een nieuwe hopperzuiger van Boskalis, de "Gateway", kon ik een indruk krijgen van de geweldige manshoge pomp die gebruikt wordt om het zand op te zuigen en ook van de minimale ruimte die in het huis van de

pomp overblijft als de pompwaaier is geplaatst. Het is dan toch nog een klein wonder dat er zulke, relatief, grote stukken door een pijp geperst worden zonder helemaal te worden verpulverd. Het is natuurlijk een voordeel dat het gewicht van de botfragmenten niets voorstelt bij dit geweld.

De weken die hierop volgden vond ik iedere keer wel iets van mijn gading. Het grootste mammoetbot, dat zomaar opdook uit de golven, was een rib van 34 x 8,5 x 3,2 cm. De natte voeten nam ik maar op de koop toe, geen probleem dus met zo'n vondst. Mijn jongste labrador Hero kreeg ook de smaak te pakken en heeft het handbeen opgegraven. Alhoewel het enige moeite kostte om het af te pakken, want ja, mammoetbot staat niet iedere dag op het menu! Een andere opmerkelijke vondst is de spits gemaakt van bot die volgens de dhr. Luc Amkreutz waarschijnlijk gebruikt werd als priem, omdat de vertanding ontbreekt om hem als pijlpunt te gebruiken.

Helaas is het slufsterstrand in april gesloten en verboden gebied verklaard, waar ik me aan houd omdat het gewoon te gevaarlijk wordt. Dus is er een eind gekomen aan een voor mij toch wel wekelijks avontuurlijk uitstapje.

Met dit verslag, zie ook de lijst met vondsten, hoop ik een indruk gegeven te hebben van de geweldige hoeveelheid Pleistoceen materiaal wat in een tijdsbestek van enkele maanden naar de kust is, en nog wordt, getransporteerd en voor het oprapen ligt. Hopelijk komt er snel een regeling voor WPZ leden om te gaan zoeken, want hoe langer het duurt des te meer gaat er verloren!

Lijst met vondsten van november 2009 t/m april 2010:

- 1 x lamel mammoetkies.
- 1 x fragment heupbeen mammoet
- 1 x punt stootand
- 5 x fragment rib mammoet
- 1 x fragment schedel mammoet
- 1 x fragment gewei rendier
- 1 x fragment rib rendier
- 1 x fragment bot 20 x 9,5 x 3 cm (moet nog gedetermineerd worden)
- 1 x fragment schedel dolfin
- 1 x hoef van een paard
- 1 x benen spits
- 10 x kleinere nog nader te determineren stukjes bot.

Mammoetlamel.

Benen spits.

Punt slagtang.